'Η Κοινὴ Γνώμη ἐκτιμᾶ ἰδιαιτέρως τὴν προσφορὰν αἵματος ἐκ μέρους στρατιωτῶν διὰ τὴν διάσωσιν κινδυνευόντων πολιτῶν. Εὖγε εἰς τὰ στρατευμένα Ἑλληνόπουλα διὰ τὴν συγκινητικὴν καὶ φιλάνθρωπον χειρονομίαν των.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Κάθε φορὰν ποὺ ὁ στρατός, καὶ διὰ τὴν πόλιν μας τὸ Κ.Ε.Τε.Σ., συμβάλλει εἰς πολιτιστικὰ ἔργα, ἀνυψοῦται καὶ περισσότερον εἰς τὴν συνείδησιν τῶν πολιτῶν τὸ Στράτευμα, τὸ ὁποῖον καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης προσφέρει πολλὰ εἰς τὴν Κοινωνίαν.

ΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΑΔΙΑΚΟΠΩΣ ΕΡΕΥΝΟΥΝ

ΝΕΑ ΣΤΑΘΕΡΑ ΒΗΜΑΤΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ ΚΑΙ... ΠΕΡΙΠΑΤΗΤΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΑΙΤΙΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΚΑΚΟΗΘΩΝ ΟΓΚΩΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ.— Ἡ Ἀμερικανικὴ Ἀντικαρκινικὴ Ἑταιρεία ἀνήγγειλε τὴν ἐπιτυχῆ ἐφαρμογὴν μιᾶς νέας μεθόδου θεραπείας τοῦ καρκίνου τοῦ ἐγκεφάλου, ἐπὶ νεαρᾶς ἀσθενοῦς ἡλικίας 16 ἐτῶν. Ἡ μέθοδος συνίσταται εἰς τὴν συνεχῆ ἐνστάλαξιν ἀντικαρκινικοῦ φαρμάκου ἐντὸς τῆς ἀρτηρίας, ποὺ ἐφοδιάζει μὲ αἷμα τὴν πάσχουσαν μοῖραν τοῦ ἐγκεφάλου τῆς ἀσθενοῦς. Ἡ ἀδιάκοπος ἐνστάλαξις καθίσταται δυνατή, χάρις εἰς φορητὴν μικρὰν ἀντλίαν, ἐργαζομένην συνεχῶς μὲ μηχανισμὸν κινούμενον δι' ἰσχυροῦ ἐλατηρίου καὶ μεταφέρουσαν διὰ λεπτοτάτου σωλῆνος τὸ φάρμακον εἰς τὸν προορισμόν του ἀπὸ συνεχόμενον πρὸς τὴν ἀντλίαν εἰδικὸν δοχεῖον. Τὸ δοχεῖον καὶ τὴν ἀντλίαν φέρει ἡ ἀσθενὴς συνεχῶς μεθ' ἑαυτῆς ἐντὸς μικρᾶς θήκης. Ἐννοεῖται, ὅτι κάθε ἡμέραν χορδίζεται καταλλήλως ὁ μηχανισμὸς τῆς ἀντλίας καὶ ἀναπληροῦται τὸ καταναλισκόμενον φάρμακον. Ἡ ἀσθενής, ἀφ' ὅτου ὑπεβλήθη, πρὸ διετίας, εἰς τὴν θεραπείαν αὐτὴν τῆς συνεχοῦς (κατὰ στάγδην) παροχῆς τοῦ ἀντικαρκινικοῦ φαρμάκου, ἔπαυσε νὰ εἶναι κλινήρης καὶ διάγει κανονικὴν ζωήν, ἐπιδιδομένη εἰς τὰς συνήθεις ἀσχολίας της.

Ὁ γενετιστὴς δρ Μπλούμπεργκ καὶ οἱ συνεργάται τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Πενσυλβανίας καὶ τοῦ Ἰνστιτούτου Καρκινικῶν Ἐρευνῶν τῆς Φιλαδελφείας ἀνεκάλυψαν εἰδικὴν πρωτεΐνην τοῦ αἵματος, ἡ ὁποία θεωρεῖται ὡς συνδεομένη μὲ τὴν παραγωγὴν τῆς λευχαιμίας, τῆς λέπρας καὶ τοῦ μογγολισμοῦ. Ἡ πρωτεΐνη αὐτὴ δὲν ἔχει ἀκόμη ἐξακριβωθῆ ἂν μεταβιβάζεται κληρονομικῶς διὰ τῶν γονιδίων ἢ ἂν παρασκευάζεται τῇ ἐπιδράσει κάποιου ἰοῦ ἐπὶ τῶν φορέων αὐτῶν τῆς κληρονομικότητος. Κατὰ τὸν δρα Μπλούμπεργκ, ἡ ἀνεύρεσις τῆς πρωτεΐνης αὐτῆς, ἡ ὁποία ἀπεκλήθη «αὐστραλιανὸν ἀντιγόνον», μαρτυρεῖ εἴτε τὴν παρουσίαν κάποιας νόσου, ὡς ἡ λευχαιμία καὶ ἡ λέπρα, εἴτε τὴν ὕπαρξιν «προδιαθέσεως» διὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς νόσου αὐτῆς. Οἱ ἐρευνηταὶ τῆς Φιλαδελφείας πιστεύουν, ὅτι τὸ «αὐστραλιανὸν ἀντιγόνον» συνδέεται πιθανῶς μὲ κάθε ἀσθένειαν τοῦ αἵματος. Πάντως, ἐπειδὴ ὑπάρχουν ἐνδείξεις, ὅτι ἡ ἐν λόγῳ πρωτεΐνη ἀνευρίσκεται συχνότερον εἰς τὴν Ἀσίαν, εἰκάζεται ὅτι ὑπάρχει κάποια σχέσις μεταξὺ τῶν τοπικῶν συνθηκῶν τῆς ἐκδηλώσεως νοσημάτων, ὡς ἡ λευχαιμία καὶ ἡ λέπρα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀσκεῖ ἐπίδρασιν ἡ κληρονομικότης.

Εἰς Νοσοκομεῖον τοῦ Ντητρόϊτ ἐπετεύχθησαν λίαν ἐνθαρρυντικὰ ἀποτελέσματα εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ καρκίνου μὲ νέον τύπον ὀροῦ, ὁ ὁποῖος ὠθεῖ τὸν ὀργανισμὸν εἰς τὸ νὰ ἀναπτύξῃ τὸν φυσιολογικὸν ἀμυντήριον μηχανισμόν του καὶ νὰ «ἐπιτεθῆ» δι' ὅλων τῶν δυνάμεών του κατὰ τοῦ καρκίνου. Ὁ ὀρὸς ἐχρησιμοποιήθη πρὸς θεραπείαν 20 βαρέως ἀσθενούντων καρκινοπαθῶν, διὰ τοὺς ὁποίους δὲν ὑπῆρχον ἐλπίδες διασώσεως. Ἐκ τῶν 20, οἱ 10 ζοῦν ἀκόμη, ἐξ αὐτῶν δὲ δύο ἰάθησαν πλήρως, ἐνῷ οἱ ὑπόλοιποι ὀκτὼ βαίνουν σταθερῶς πρὸς ὁριστικὴν θεραπείαν. Ὡς γνωστόν, ἔχουν χρησιμοποιηθῆ μέχρι σήμερον πλεῖστοι ἀντικαρκινικοὶ ὀροί, οἱ ὁποῖοι στηρίζονται εἰς τὴν ἀφαίρεσιν μέρους τοῦ καρκινώματος τοῦ ἀσθενοῦς καὶ τὴν ἐπανεισαγωγήν του εἰς τὸν ὀργανισμὸν αὐτοῦ. Ὁ νέος ὀρὸς στηρίζεται ἐπὶ διαφορετικῆς ἀρχῆς, δεδομένου ὅτι εἰσάγει εἰς τὸν ὀργανισμὸν ξένην οὐσίαν, ἡ ὁποία «ἀφυπνίζει» τὴν ἀμυντήριον ἱκανότητα καὶ δυνατότητα τοῦ ὀργανισμοῦ, ἐξεγείρουσα κατὰ κάποιον τρόπον τὰς ὑγιεῖς δυνάμεις του ἐναντίον τῶν καρκινικῶν κυττάρων.

Εὑρέθη ἐργαστήριον τέστ, βάσει τοῦ ὁποίου ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ προεικάσῃ ἂν καὶ κατὰ πόσον ἡ φαρμακευτικὴ θεραπεία μιᾶς μορφῆς καρκίνου θὰ δώσῃ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Τὸ τέστ στηρίζεται εἰς τὴν δρᾶσιν ἑνὸς ἐνζύμου, ποὺ ὀνομάζεται φωσφοεξοσεϊσομεράση. Ἂν τὸ ἔνζυμον αὐτὸ δρᾷ μόνον ἐπὶ τῆς πρωτεΐνης τοῦ αἵματος, ποὺ λέγεται γλομπουλίνη γάμα, αἱ πιθανότητες θεραπείας δὲν εἶναι μεγάλαι. Ἂν ὅμως δρᾷ ἐπὶ ἄλλων πρωτεϊνῶν, ὡς εἶναι ἡ ἀλμπουμίνη ἢ γλομπουλίνη ἄλφα, ἡ θεραπεία ἠμπορεῖ νὰ ἀναμένεται ἀποτελεσματική.

Ὁμὰς ἐρευνητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Χάρβαρντ διεπίστωσε μίαν ἀκόμη ἰδιότητα τῶν καρκινικῶν κυττάρων. Ἡ ἰδιότης παραβλάπτει τὸν μηχανισμὸν τῆς φυσιολογικῆς ἀντιστάσεως τοῦ ὀργανισμοῦ εἰς τὰς ἀσθενείας. Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ κυριώτερα μέσα τῆς ἀντιστάσεως αὐτῆς εἶναι τὰ λεγόμενα ἀντισώματα, τὰ ὁποῖα καταστρέφουν τὰ εἰσβάλλοντα μικρόβια, ἰοὺς καὶ ἄλλα στοιχεῖα, συμπεριλαμβανομένων τῶν καρκινικῶν κυττάρων.

Οἱ ἐρευνηταὶ τοῦ Χάρβαρντ διεπίστωσαν ὅτι ὁ προσβαλλόμενος ἀπὸ καρκινικὰ κύτταρα ὀργανισμὸς παρασκευάζει ἐναντίον των τὰ ἀντισώματα «γάμμα - ἕνα» καὶ «γάμμα - δύο». Ἐνῷ ὅμως, μέσα εἰς τὸν δοκιμαστικὸν σωλῆνα καὶ τὰ δύο αὐτὰ εἴδη ἀντισωμάτων προσκολλῶνται εἰς τὰ καρκινικὰ κύτταρα, μόνον τὰ ἀντισώματα «γάμμα - δύο» τὰ καταστρέφουν. Τὰ ἀντισώματα τύπου «γάμμα - ἕνα» παραμένουν ἀνενεργῆ καὶ ἔτσι τὰ καρκινικὰ κύτταρα, ποὺ εἶναι προσκολλημένα εἰς αὐτά, συνεχίζουν τὸ καταστρεπτικὸν των ἔργον.

Ἐρευνηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Κολούμπια ἀνεκάλυψαν ὅτι αἰτία τοῦ ἀχαλίνωτου πολλαπλασιασμοῦ τῶν καρκινικῶν κυττάρων καὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ κακοήθους ὄγκου εἶναι ἡ ἔλλειψις ἐπικοινωνίας μεταξύ των. Οἱ ἐπικοινωνίας μεταξύ των. Οἱ ἐπιστήμονες αὐτοὶ πειραματιζόμενοι μὲ κύτταρα ἥπατος ποντικῶν, διεπίστωσαν ὅτι μία ἀπὸ τὰς βασικὰς λειτουργίας τῆς φυσιολογικῆς ἀναπτύξεως τῶν κυττάρων εἶναι ἡ μεταξὺ των ἐπικοινωνία καὶ ἡ εἰς τὰ σημεῖα τῆς ἐπαφῆς των ἀνταλλαγὴ ἰόντων καὶ χημικῶν μορίων. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ φαίνεται ὅτι ρυθμίζεται ἡ παραγωγὴ καὶ αὔξησις τῶν κυττάρων πρὸς σύνθεσιν ἑνὸς φυσιολογικοῦ ἱστοῦ, εὐθὺς δὲ ὡς συμπληρωθῇ ἡ σύνθεσις αὐτή, ἡ παραγωγὴ νέων κυττάρων σταματᾷ. Ὅταν ὅμως ἡ μεταξὺ τῶν κυττάρων ἐπικοινωνία διακοπῆ (πει-

—ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΠΗΓΗ ΠΛΟΥΤΟΥ ΔΙΑ ΠΟΛΛΑΣ ΧΩΡ Σ

Ὁ Τουρισμὸς ἤλλαξεν ἄρδην τὰ τελευταῖα ἔτη

Εἰς συνέντευξίν του μὲ ξένους δημοσιογράφους ὁ Ἰταλὸς ὑπουργὸς τουρισμοῦ κ. Ἀκίλε Κορόνα, ἔδωσε, μὲ πραγματικὰ στοιχεῖα, τὴν ἀλματώδη, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἀνάπτυξιν τῆς παγκοσμίου τουριστικῆς κινήσεως καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς προκύπτοντα δι' ὅλας τὰς χώρας ὀφέλη, εἰδικώτερον δὲ διὰ τὴν κοινωνικήν, οἰκονομικήν, πολιτικὴν καὶ ἐπιμορφωτικὴν μεταβολὴν τῆς Ἰταλίας.

Ὁ Ἰταλὸς ὑπουργὸς τουρισμοῦ ἐτόνισεν ἰδιαιτέρως:

«Διὰ νὰ γίνῃ μιὰ σύγκρισις τῆς θέσεως τοῦ τουρισμοῦ κατὰ τὰ ἔτη 1933 καὶ τοῦ σημερινοῦ εἶναι ἐπίκαιρον νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ τουριστικὴ δραστηριότης ἠκολούθησεν, ἀπὸ πλευρᾶς θέσεων τῶν δύο διαφορετικῶν ἐποχῶν, τὰς ἐθνικὰς καὶ κοινωνικὰς ἐξελίξεις.

Ὅταν ἀναλογισθῇ κανεὶς — συνέχισεν ὁ ὑπουργὸς — ὅτι κατὰ τὸ 1964 μετεκινήθησαν ἀνὰ τὸν κόσμον ἄνω τῶν 100 ἑκατομμυρίων τουριστῶν καὶ ὅτι ἐδαπάνησαν πλέον τῶν 53 δισεκατομμυρίων δολλαρίων, δύναται εὐκόλως νὰ ἀντιληφθῇ τὴν γιγαντιαίαν τουριστικὴν ἀνάπτυξιν τῶν τελευταίων ἐτῶν. Καὶ ἐπὶ πλέον, τὰ συναφῆ μὲ αὐτὴν ὀφέλη».

Σχετικῶς μὲ τὸν Ἰταλικὸν τουρισμόν, ὁ κ. Κορόνα εἶπεν ὅτι: «πρὸ 30 ἐτῶν ἡ Ἰταλία, μαζὶ μὲ τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἑλβετίαν —τὴν τελευταίαν αὐτὴν χώραν ἐπεσκέπτετο ἡ μεγαλειτέρα μερὶς τῶν τουριστῶν — ἀπερρόφα 5.000.000 ξένους ἔναντι τῶν 22.000.000 σήμερον. Ἀξιόλογος εἶναι εἰς τὴν χώραν μας καὶ ἡ σημειωθεῖσα τουριστικὴ διοργάνωσις. Ἤδη, διαθέτομεν — συνέχισεν ὁ Ἰταλὸς ὑπουργὸς — ἄνω τῶν 37.000 ξενοδοχείων μὲ 1.100.000 κλίνας, ἔναντι 15.500 ξενοδοχείων τὸ 1945. Ἐπὶ πλέον, εὐκόλως διατίθενται σήμερον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐπισκεπτῶν ἄλλαι 1.200.000 κλίναι εἰς πανσιὸν καὶ οἰκίας τῶν ἰδιωτῶν».

Περαίνων τὴν συνομιλίαν του μὲ τοὺς ξένους δημοσιογράφους, ἐτόνισε:

—Πρέπει νὰ γίνῃ πίστις ὁ τουρίστας ἔχει ἀπαιτήσεις σήμερον, θέλει συμπεριφορὰν, εὐγένειαν, ἐξυπηρέτησιν, οὐχὶ βαρεῖαν ἐπιβάρυνσιν καὶ κυρίως νὰ αἰσθάνεται ἀσφάλειαν.

Ἀπόδοσις ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Ι. ΖΕΒΕΡΙΝΟΥ.

ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ Ι. ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΣ

Τοῦ κ. Δ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ, φιλολόγου

5ον (τελευταῖον)

Εἰς τὸν διάλογον δίδει ἐλεύθερον στίχον. Διὰ τὴν «Φαίδραν» ἠκολούθησε τὸν Εὐριπίδην, δηλ. τὸν «Ἱππόλυτον». Διὰ δὲ τὴν Ἰφιγένειαν ἐν Αὐλίδι, ἔχει πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν Ἰφιγένειαν ἐν Αὐλίδι τοῦ Εὐριπίδου, πλὴν ἀκολουθεῖ εἰς τὴν διάπλασιν τοῦ χαρακτῆρος της τὸ σοφόκλειον δρᾶμα «Ἀντιγόνη», καθ' ὅσον πρόθυμος καὶ θαρραλέα καὶ εὐπειθὴς εἶναι εἰς τὸ χρέος της. Εἰς τὸν «Νικηφόρον Φωκᾶν» ὡς ἡρωΐς εἶναι ἡ Θεοφανώ.

Ἀναφέρεται καὶ φαίνεται ἄλλωστε σαφῶς ὅτι ὁ Προβελέγγιος δὲν εἶναι προσκεκολλημένος εἰς τὰ πρότυπά του. Ἐνῷ εἰς τοῦ Εὐριπίδου τὴν «Φαίδραν» παρατηρεῖται ἔρως παθολογικὸς καὶ ὡς μαινὰς ζητεῖ τὴν σύναψιν ἀκόμη σχέσεων μὲ ἄνδρα, υἱὸν τοῦ συζύγου της, εἰς τὴν «Φαίδραν» τοῦ Προβελεγγίου δὲν ὑπάρχει διαστροφή. Πρόκειται διὰ τὴν γυναῖκα ἡ ὁποία κατέχεται ἀπὸ παράφορον αἴσθημα ἐρωτικόν, ἀποκρούεται, προδίδει, μετανοεῖ καὶ αὐτοκτονεῖ (Ρυθμὸς Β 5.65). Διεγείρει δὲ συμπόνοιας αἴσθημα καὶ οἶκτον, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν «Φαίδραν» τοῦ Εὐρυπίδου.

Ἡ «Ἰφιγένεια» τοῦ Προβελεγγίου ἔχει γενναιότητα καὶ προθυμίαν πρὸς θυσίαν. Ἡ δὲ Κλυταιμνήστρα παρουσιάζεται στοργικὴ μητέρα καὶ πονετική. «Μέσα στοὺς ρυθμικὰ ἐναλλασσομένους στίχους τοῦ δράματος, διακρίνομε ὅλο τὸ τραγικὸ πάθος, τὴν ποίησιν καὶ τὴν ἁρμονία τῆς ἀρχαίας τραγωδίας»... Ἐκεῖνο, ποὺ πρέπει νὰ παρατηρήσῃ κανεὶς τόσο στὴ «Φαίδρα» ὅσο καὶ στὴν «Ἰφιγένεια ἐν Αὐλίδι», εἶναι ὁ φιλοσοφικὸς ἀποφθεγματισμός, ποὺ παρεμβάλλεται πολὺ στοὺς διαλόγους» (Ἑλληνικ. Δημιουργία σελ. 846 (1951 Α΄).

Τέτοια ἀποφθέγματα τῆς «Φαίδρας»:

Πάθη ποὺ ὁ νοῦς δὲν κυβερνᾶ
ἐγκυμονοῦν πολλὰ δεινὰ (Πρ. Α)

Καὶ ἀπὸ τὴν «Ἰφιγένειαν ἐν Αὐλίδι»:

Ὄχι τὰ χρόνια, ἡ λάμψις τῆς
(ψυχῆς ἡ θεία
χαρίζει στοὺς ἀνθρώπους τὴ σο-
(φία (Πρ. Γ΄)

Ὁ «Νικηφόρος Φωκᾶς» ἔχει ληφθῆ ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν πραγματικότητα τοῦ Βυζαντίου. Ἱστορικὰ εἶναι τὰ κινούμενα πρόσωπα εἰς τὸ δρᾶμα. Ἀπὸ ἀλληλοσυγκρουόμενα πάθη πλαισιώνονται. Ἡ μορφή του παρίσταται ὡς ἡρωϊκὴ καὶ τραγική. Συνωμοσίαι καὶ ραδιουργίαι εἶναι συνήθεις. Ὁ αὐτοκράτωρ Νικηφόρος Φωκᾶς, ἐνῷ εἶναι ἔνδοξος καὶ γενναῖος στρατηλάτης, γίνεται ἀπὸ τὸ πάθος τοῦ ἔρωτος ἄβουλον πρᾶγμα καὶ ἀδύνατον. Συγκινεῖ τὸ ἔργον μὲ τὰς ψυχικὰς συγκρούσεις προσώπων καὶ χαρακτήρων.

Περισσότερον ἐπιτυχημένον εἶναι τὸ πατριωτικὸν δρᾶμα τοῦ «Ρήγα», ἐφ' ὅσον ἐμπνέεται ἀπὸ τὴν ἡρωϊκὴν θυσίαν τοῦ ἐθνομάρτυρος Ρήγα Φεραίου. Εἰς τὴν δραματικὴν πλοκὴν τῶν γεγονότων ὑπεισέρχεται τὸ γυναικεῖον στοιχεῖον, ὅμως ἐξαίρεται ἡ ἀρρενωπὴ μορφὴ τοῦ Πρωτεργάτου τῆς Ἐλευθερίας.

Δὲν ἀντλεῖ ὁ Προβελέγγιος τὰ θέματά του μόνον ἀπὸ τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν ἀρχαίαν τραγωδίαν. Ἀσχολεῖται μὲ τὴν κοινωνίαν. Διὰ πρώτην φορὰν ἐμφανίζεται μὲ τὸ δρᾶμα «Ἐπιστροφὴ τοῦ Ἀσώτου», τὸ ὁποῖον καὶ αὐτὸ ἐμνημονεύθη παρὰ πάνω. Ἡ ὑπόθεσις εἶναι ὅτι: Κάποιος νέος λείπει διὰ πολὺν χρόνον ἀπὸ τὸ σπίτι του τὸ πατρικό. Ἔχασε τὰ πάντα εἰς τὸν μακρυνὸν τόπον ποὺ ἦτο. Ἐπέστρεψε εἰς τὸ πατρικόν του πενέστατος. Μόνον τὸν θησαυρὸν τῆς ἠθικῆς του ἀκεραιότητος εἶχε μαζί του. Ἡ ψυχή του εἶναι καθαρή. Ζητεῖ νὰ ἐργασθῇ τιμίως. Ὁ πατέρας τοῦ νέου, ὠφελιμιστικὸς τύπος καὶ φιλάργυρος, ζητεῖ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὸν υἱόν του μὲ μίαν κόρην πλουσίαν. Ἀποποιεῖται τοῦτο ὁ ἀνδρικὴν ὑπερηφάνειαν ἔχων νέος καὶ ταυτίζει τὴν ζωήν του μὲ ἄλλην, ἀγαπητήν εἰς αὐτὸν γυναῖκα, πτωχὴν ὅμως. Εὐτυχὲς δίδεται τέλος καὶ τὸ δρᾶμα ἀποτελεῖ τὸν θρίαμβον ἠθικοῦ πλούτου καὶ πνευματικῆς ἀνωτερότητος ἔναντι τῆς ὑλικῆς σκοπιμότητος.

Εἰς τὴν δραματικὴν καὶ θεατρικὴν παραγωγὴν τοῦ Προβελεγγίου παρατηρεῖται ἀναμφισβητήτως μία ἀνθρωπιστικὴ θέσις, λυρισμός, ἰδανισμός, λεπτὴ χάρις, εὐγένεια, καίτοι ὑποπίπτει εἰς τὴν ἀντίληψίν μας ὅτι πολλὰ σημεῖα εἶναι μετριώτατα ἢ καὶ ἀφύσικα, ὅπως τοιοῦτο εἶναι τὸ τέλος τῆς «Ἐπιστροφῆς τοῦ Ἀσώτου». Πάντως, ὑποθέτω ὅτι, ἂν ἀνέβαιναν εἰς τὴν σκηνὴν τὰ δράματά του, πολλὴν συγκίνησιν καὶ ἔξαρσιν ἠθικὴν θὰ προκαλοῦσαν εἰς τὸν θεατήν. Ἡ δὲ ἑλληνικότης τῶν θεμάτων εἶναι ἀναμφίβολος. Ὁ Ν. Τωμαδάκης «Νεοελληνικά» (δοκίμια καὶ ἄρθρα σελ. 191) παρατηρεῖ ὅτι: «Γενικῶς τὸ θεατρικὸν του ἔργον διακρίνει καλωσύνη καὶ κομψότης. Λείπει ὅμως ἡ πρὸς ἔκφρασιν τοῦ μεγάλου ἀνθρωπίνου πάθους ἱκανότης».

Ἀνέκδοτα ἔργα του παραμένουν, θεατρικὰ ἐννοεῖται, τὰ «Κόρη τῆς Λήμνου» — εἶχε βραβευθῆ εἰς τὸν λεγόμενον Λασσάνειον διαγωνισμὸν — «Ἰόλη», «Τὸ δίλημμα», «Πρὸς τὴν νίκην», «Πρὸς τὴν δόξαν», «Λυτρωτὴς» καὶ «ἡ Θυσία» ποὺ ἀνωτέρω ἐμνημονεύθη.

Ἐρχόμεθα τώρα εἰς ἐξέτασιν σύντομον τῶν γλωσσικῶν πεποιθήσεων τοῦ ποιητοῦ Ἀριστομένους Προβελεγγίου:

Τὰ στιχουργήματα τὰ ὁποῖα ἤδη ἐμνημονεύθησαν, αἱ μεταφράσεις καὶ «αἱ Γερμανικαὶ Ἀναμνή-

—ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΠΡΟΕΔΡΙΚΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

ΔΕΝ ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΝΑ ΜΕΤΑΠΗΔΗΣΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΕΥΚΟΝ ΟΙΚΟΝ

Ο ΡΟΝΑΛΝΤ ΘΑ ΧΡΙΣΘΗ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ;

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. — Μὴν ἀπορήσετε ἂν στὶς ἐκλογὲς τοῦ 1968, στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες δῆτε σὲ περίπτωση νίκης τοῦ Ρεπουμπλικανικοῦ κόμματος, νὰ ἐγκαθίσταται στὸν Λευκὸ Οἶκο ἕνας ἠθοποιός. Πρόκειται γιὰ τὸν Ρόναλντ Ρήγκαν, ποὺ πρὶν ἀπὸ μερικὲς ἡμέρες ἐπέτυχε μιὰ ἐκπληκτικὴ νίκη στὶς τοπικὲς ἐκλογὲς γιὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ κυβερνήτου καὶ ἔδειξε ὅτι ἔχει τὴν ὑποστήριξη τῆς πλειοψηφίας τῶν ὀπαδῶν τοῦ Ρεπουμπλικανικοῦ κόμματος. Ἐπειδὴ ἡ Καλιφόρνια παίζει πάντοτε σπουδαῖο ρόλο στὸ θέμα αὐτὸ τῆς προεκλογικῆς ζυμώσεως, ὁ Ρόναλντ Ρήγκαν συγκεντρώνει τώρα τὶς μεγαλύτερες πιθανότητες νὰ ὑποδειχθῇ ὑποψήφιος τοῦ Ρεπουμπλικανικοῦ κόμματος γιὰ τὸ προεδρικὸ ἀξίωμα.

Πρέπει νὰ ἀναφέρῃ κανεὶς ὅτι ὁ Ρόναλντ Ρήγκαν δὲν εἶναι ὁ μόνος ἠθοποιὸς τοῦ Χόλλυγουντ, ποὺ ἀναμιγνύεται στὴν πολιτική Μεταξὺ αὐτῶν, θὰ πρέπει νὰ ὑπενθυμίσωμε τὸν Τζῶρτζ Μάρφυ, τὸν Ντὶκ Γκρέκορυ, τὸν Ρόμπερτ Βών, τὸν Γκάρρυ Μέρριλ καὶ τὸν Γουέντελ Κόρεϋ. Ἐπίσης ἀρκετοὶ ἠθοποιοί, στὴν περίοδο τοῦ φιλελευθερισμοῦ τοῦ Χόλλυγουντ, εἶχαν ἀναπτύξει πολιτικὴ ἢ διπλωματικὴ δραστηριότητα, ὅπως ὁ Ντούγκλας Φαίρμπανκς κ. ἄ.

Τὸ φαινόμενο αὐτὸ ὅμως ἔχει μιὰ περίεργη ἑρμηνεία γιὰ τὴν κοινὴ γνώμη, ποὺ δὲν θεωρεῖ τὴν παρουσία τοῦ ἠθοποιοῦ ἀπαραίτητη στὴν πολιτικὴ ζωὴ τῆς χώρας. Ὑπενθυμίζεται γενικὰ ὅτι, ἐνῶ πολλοὶ Ἀμερικανοὶ θεωροῦν πὼς οἱ πολιτικοὶ εἶναι στὴν πραγματικότητα ἠθοποιοί, ἐν τούτοις δὲν θὰ ἤθελαν νὰ γίνωνται οἱ ἠθοποιοὶ πολιτικοί.

Στὴν περίπτωση τοῦ Ρόναλντ Ρήγκαν μερικὰ στοιχεῖα παίζουν σημαντικὸ ρόλο. Ὁ ἠθοποιὸς αὐτὸς ξέρει τί πρέπει νὰ πῇ μπροστὰ στὴν κοινὴ γνώμη καὶ αὐτὸ ποὺ λέει τὸ προφέρει καθαρὰ καὶ χρωματίζει τὴ φωνή του. Εἶναι γεγονὸς ὅτι τὴν ἐπιτυχία του ὁ Ρόναλντ Ρήγκαν τὴν ὀφείλει κυρίως σ' αὐτό. Οἱ Ρεπουμπλικάνοι τῆς Καλιφορνίας θυμίζουν, μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτή, τὴν παρουσία τοῦ ἀειμνήστου προέδρου Κέννεντυ καὶ τοῦ Νίξον στὴν τηλεόραση καὶ τονίζουν ὅτι ἂν ὁ Νίξον κατάφερνε νὰ κάνῃ μεγαλύτερη ἐντύπωση στοὺς θεατές, ἴσως νὰ εἶχε κερδίσει τὴ νίκη.

ΙΝΔΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΤΑ ΝΕΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΩΝ ΜΠΗΤΛΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. — Ἡ μουσικὴ τῆς Ἰνδίας ἔχει ἀρχίσει νὰ ἐμπνέῃ στὰ σοβαρὰ τοὺς μπητλοειδεῖς συνθέτες τῆς Βρεταννίας. Τὰ νέα τραγούδια τῶν Μπῆτλς, τῶν Ράλλινγκστονς καὶ τῶν Γιάρντ Μπέρντς ἔχουν ἔντονη τὴν σφραγῖδα της. Τὸ πρᾶγμα ἄρχισε πρὶν ἀπὸ μερικοὺς μῆνες, ὅταν ἦλθε στὸ Λονδῖνο ὁ Ραβὶ Σανκάρ, ἕνας ἀπὸ τοὺς διασημότερους Ἰνδοὺς μουσικοὺς καὶ ἔδωσε μερικὲς συναυλίες μὲ τὸ σιτάρ του. Τὸ σιτάρ εἶναι ἕνα εἶδος μακρυᾶς κιθάρας ποὺ ἀναδύει ἕνα λυπητερὸ ἦχο σὰν λυγμό. Οἱ Βρεταννοὶ λαϊκοὶ μουσικοὶ ἐνθουσιάστηκαν καὶ υἱοθέτησαν τὸν ἦχο τοῦ σιτὰρ στὰ καινούργια τραγούδια τους. Τὴν ἀρχὴ τὴν ἔκαναν οἱ Μπῆτλς καὶ τοὺς ἀκολούθησαν οἱ ἄλλοι.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

ΚΑΙΡΙΟΝ ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ἐλάβομεν τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν δημοσιεύομεν κατὰ καθῆκον πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πνεύματος, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ βασικὸν στοιχεῖον μιᾶς πολιτισμένης καὶ ἐλευθέρας κοινωνίας, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ ἀκουσθοῦν καὶ ἄλλαι γνῶμαι ἐπὶ τοῦ τόσον ζωτικοῦ θέματος: Ἡ σημερινὴ νεολαία.

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Εἰς ὅσα ἐσημείωσεν ὁ συνεργάτης σας κ. «Πελοποννήσιος» τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 26-6-66 εἰς τὴν ἔγκριτον ἐφημερίδα σας, ἀπαντῶ τὰ ἀκόλουθα:

Ὅτι μὲν ἡ θέσις, τὴν ὁποίαν ὑπεστήριξα διὰ τὸ σημερινὸν πνεῦμα καὶ τὰς ὠφελιμιστικὰς ἀναζητήσεις τῆς νεολαίας εἰς τὸ πρῶτον μέρος της, κατὰ συνέχειαν, δημοσιευομένης φιλολογικῆς ἐργασίας μου περὶ «Προβελεγγίου» ὑπῆρξεν αὐστηρὰ κάπως — ὄχι ὅμως ἀνακριβὴς — τοῦτο φυσικὰ δὲν τὸ ἀρνοῦμαι. Ὅτι ὅμως ὁ κ. «Πελοποννήσιος», ἀπομονώσας τὴν περικοπὴν ἐκείνην, ἡ ὁποία περιεῖχε τὰς φοβερὰς δῆθεν κατηγορίας κατὰ τῆς νεολαίας, ἐπεχείρησε δι' ἐκτενοῦς σημειώματός του νὰ κάμῃ μίαν διεύρυνσιν ὄχι εὔστοχον πρὸς δημιουργίαν εὐκόλων ἐντυπώσεων εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς στήλης του, καὶ τοῦτο δὲν θὰ τὸ ἀρνηθῇ πάλιν κανείς.

Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Πελοπόννησος» γνωρίζουν οἱ ἀναγνῶσται, φυσικὰ πολὺ περισσότερον ὁ ἴδιος ὁ κ. «Πελοποννήσιος», ὅτι ἀπὸ τὸ 1961 καὶ ἐντεῦθεν δεκάδες παιδαγωγικῶν ἐπιφυλλίδων ἔχουν ὑπογραφὴ ἀπὸ ἐμέ. Εἰδικῶς, διὰ τὰς ἐπιδιώξεις, τοὺς παλμούς, τὰ ἰδανικά, τὰς διαφόρους ἀντικοινωνικὰς ἐκδηλώσεις τῶν νέων μας κλπ. ἀφιερώθησαν 4 ἐπιφυλλίδες τὸν παρελθόντα Νοέμβριον μὲ τοὺς τίτλους «Νεότης καὶ Κοινωνία», «Γνωριμία τοῦ Νέου μὲ τὴν Κοινωνίαν», «Ἀνατομία ἀντικοινωνικῶν ἐκδηλώσεων», «Τῶν νέων ἡ ἀπολογία καὶ τῶν μεγαλυτέρων ἡ εὐθύνη» ἐκεῖ θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ διαπιστώσῃ ὁ κ. «Πελοποννήσιος» ἀλλὰ καὶ ὁ ἀναγνώστης ὅτι ὅ,τι ἐσημείωσα μὲ αἴσθημα εὐθύνης τὸ ἔκαμα καὶ κατὰ ψυχολογημένον τρόπον ἐπεδίωξα νὰ θέσω ὡρισμένα πράγματα γύρω ἀπὸ τὸ καίριον καὶ σοβαρὸν πρόβλημα τῶν νέων. Τούτων, διατὶ δὲν ἔκαμε μνείαν ὁ συνεργάτης σας; Ἀσφαλῶς ἐνόησαν οἱ ἀναγνῶσται τῆς στήλης του μὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς περικοπῆς τῶν γραφομένων μας, θὰ πρέπει καὶ ὁ ἴδιος νὰ ἐνόησεν, ὅτι, ὅταν ἔγραφα ὅτι «ἡ νεολαία μας, σπουδάζουσα καὶ μή, ἔχει καταληφθῆ ἀπὸ ἕνα πνεῦμα ἀνούσιον καὶ ἀντιπνευματικόν, διότι δὲν δροσίζεται ἀπὸ πηγὰς κρυσταλλίνας κλπ., οὐδέποτε ἠθέλησα νὰ συμπεριλάβω τὸ σύνολον τῶν νέων μας. Ἠθέλησεν ὁ κ. «Πελοποννήσιος» ἔτσι νὰ τὸ νομίσῃ εἰς τὴν προέκτασίν του, ποὺ ἔδωσεν εἰς τὰ γραφόμενά μου, μὲ γλῶσσαν ὄχι προσήκουσαν καὶ μὲ στοιχεῖα, εὐτράπελα, ἐπειδὴ προφανῶς, ἔγραφε χρονογράφημα. Ἀπέχει ὅμως πολὺ ἀπὸ τὸ νὰ ἐπεδίωξε σοβαρῶς νὰ ἀντικρούσῃ τὰ γραφόμενα.

Μὲ ὅσα ἔγραψα δὲν νομίζω ὅτι ἠθέλησα νὰ κατηγορήσω συλλήβδην ὅλους τοὺς νέους. Διότι νέος εἶμαι φιλόλογος καὶ περὶ τὰ ἑπτὰ γυμνάσια ἀπὸ τὸ 1960 διῆλθα ὑπηρετῶν ὡς καθηγητὴς καὶ ἐπομένως ἑκατοντάδας ἢ καὶ χιλιάδας μαθητῶν ἐγνώρισα καὶ σχετικὴν πεῖραν ἔχω ἀποκτήσει διὰ τὰς ἰδέας καὶ τὸ περιεχόμενον καλὸν εἴτε κακὸν τῶν νέων. Τώρα τὸ «ἀνούσιον πνεῦμα» ὁ κ. «Πελοποννήσιος» τὸ ἑρμηνεύει ὅτι δῆθεν ἐννοοῦμεν ὅτι «δηλαδή, οἱ νέοι εἶναι κουκουέδες, Λαμπράκηδες καὶ γιέγιέδες!!!;» Φυσικά, αἱ φράσεις αὐταὶ καὶ ἄλλαι ἀκόμη ὡς «βερμπαλίστας Βαλαωρίτης, μπέκρο Πορφύρας» κλπ. πείθουν τὸν ἀναγνώστην ὅτι πρόκειται περὶ μιᾶς ἀστόχου προεκτάσεως τῶν γραφομένων μου.

Ἡ δὲ προσπάθειά του νὰ συσχετίσῃ τὴν λαϊκὴν ρῆσιν: «Μ' ὁποιον δάσκαλον καθήσης τέτοια γράμματα θὰ μάθῃς» μὲ τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν ὑποθέτω ὅτι, ἐφ' ὅσον χρονογραφεῖ, εὐτράπελον προσφέρει ἀπολογητικὸν ὑπὲρ τῶν νέων. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα περὶ τοῦ ἂν τὰ παιδαγωγικὰ συστήματα τοῦ σχολείου εἶναι «ἀρχέγονα» ἢ ἀναχρονιστικά, καλὸν θὰ ἦτο εἰς ἄλλην στήλη νὰ διατυπώσῃ τὰς ἀπόψεις του ὁ κ. «Πελοποννήσιος», τεκμηριωμένας καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἰδικῆς του παιδαγωγικῆς ἐμπειρίας, διὰ νὰ ἴδωμεν ποῖα ἄλλα συστήματα θὰ φέρουν εἰς τὸν σωστὸν δρόμον τὰ παραστρατημένα παιδιὰ καὶ κατ' ἀκολουθίαν νὰ εἶναι ἐνδεδειγμένα πρὸς ἐφαρμογήν.

Ἐν κατακλεῖδι, μὲ τὸ σημείωμα τῆς Κυριακῆς, ὁ κ. «Πελοποννήσιος» ἐπέτυχε μὲν εἰς τὴν δημιουργίαν ἐντυπώσεων εὐκόλων, ἀλλ' ἀπέτυχε μὲ τὰς ἀνεπιτυχεῖς προεκτάσεις του νὰ ἀποδῇ τῆς παρατάξεως τῆς νεολαίας μας ἀπολογητὴς ἀξέξιος.

Μετὰ τιμῆς
Δ. Ν. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ
ΚΑΙΤΗΣ Δ. ΣΠΥΡΙΔΑΚΟΥ
PESTARE ET PRESTARE
Πατρέως 70 - Τηλ. 70-334 - ΠΑΤΡΑΙ
ΕΝΑΡΞΙΣ ΕΝΤΑΤΙΚΩΝ ΘΕΡΙΝΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ
Ἀρχαρίων καὶ προκεχωρημένων ἀπὸ 1ης Ἰουλίου ἐ. ἔ.
Πληροφορίαι καὶ ἔγγραφαὶ καθ' ἑκάστην 5 - 9 μ. μ.

ΓΕΝΙΚΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΑΘ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΑΝΑΚΑΡΗ 129
Ἀπὸ 1ης Ἰουλίου ἄρχονται νέα τμήματα Ἀκαδημαϊκοῦ Ἀπολυτηρίου Α΄ καὶ Β΄ τύπου διὰ τὰς ἐξετάσεις 1966
ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ
Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος
84
ἐκ τῶν μαθητῶν μας ἔλαβον Ἀκαδημαϊκὸν Ἀπολυτήριον Α΄ καὶ Β΄ τύπου.
Κατέχομεν τὴν πρώτην θέσιν εἰς πραγματικὰς ἐπιτυχίας καὶ οὐχὶ ψευδεῖς καὶ φανταστικάς.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ
SCIENTIA POTESTAS EST
Τ. ΛΟΓΟΘΕΤΗ, Γ. ΖΕΡΒΟΥ - ΣΠΕΤΣΕΡΗ, Χ. ΖΕΡΒΟΥ - ΣΑΒΑΝΗ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 5, ΤΗΛΕΦ. 44 - 18 ΠΑΤΡΑΙ
ΕΝΑΡΞΙΣ ΘΕΡΙΝΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ
Νέαι τάξεις ἀρχαρίων καὶ προκεχωρημένων ἀπὸ 1 Ἰουλίου ἐ. ἔ.
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ 10—1 ΚΑΙ 5—8

ΣΤΑΝΛΕΥ

HOTEL STANLEY
ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ-ΑΘΗΝΑΙ, ΤΗΛΕΦΩΝΑ 520.011-12-13-14
Μιὰ μεγάλη ξενοδοχειακὴ μονάδα στὴν Πρωτεύουσα
Μιὰ μεγάλη προσφορὰ στὸν Ἑλληνικὸ τουρισμό
Τὸ πιὸ καινούργιο μεγάλο ξενοδοχεῖο τῶν Ἀθηνῶν (300 κλίνες
μὲ ὅλες τὶς ἀνέσεις, ἰδιωτικὸ τηλέφωνο, λουτρό, ντούς, w.c. κλπ.
Με ἀπέραντους κοινοχρήστους χώρους (Σαλόνια- Μπάρ-Ἑστιατόριον)
Καὶ μὲ κάτι μοναδικὸ γιὰ τὴν Ἀθήνα ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΓΚΑΡΑΖ.
Ἄνετο, πολυτελές, ὑγιεινὸ καὶ χαρούμενο, πλημμυρισμένο ἀπὸ ἥλιο καὶ φῶς μὲ καταπληκτικὴ θέα, ἀπὸ τὸ πράσινο τοῦ Λυκαβητοῦ καὶ τὸ ὄνειρο τῆς Ἀκρόπολης, ὡς τὸ γαλάζιο φόντο τῆς Φαληρικῆς θάλασσας, καὶ τὸ μουντὸ γκρίζο τοῦ Αἰγάλεω.
Μακρυὰ ἀπ' τὸ θόρυβο ἀλλὰ κοντὰ στὸ κέντρο, στὴν πράσινη πλατεῖα Καραϊσκάκη, ὅπου δεσπόζει κι ὀμορφαίνει τὸ ἕνα τὴν ἄλλη, 300 μέτρα ἀπ' τὴν Ὁμόνοια καὶ τὸ σταθμὸ Λαρίσης ἔναντι στὸ ΠΕΡΟΚΕ, καὶ στὸ θέατρο ΒΕΜΠΟ.
Ἕνα σύγχρονο δημιούργημα τῆς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ τῆς διακοσμητικῆς
Ἕνα ἄρτιο σύνολο ποὺ δημιουργεῖ μαζὶ μὲ τὴν ἄριστη ἐμφάνιση
καὶ μιὰ πολιτισμένη καὶ ζεστὴ ἀτμόσφαιρα.
Καὶ ὅλα αὐτὰ μὲ τιμὲς Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ
ΠΡΟΤΙΜΗΣΤΕ ΜΑΣ ΕΛΑΤΕ ΚΟΝΤΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΘΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΕΤΕ ΜΙΑ ΑΞΕΧΑΣΤΗ ΠΑΡΑΜΟΝΗ

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ
Α. ΜΠΕΛΕΖΙΝΗ — Σ. ΣΚΑΡΤΣΗ
ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ
ΕΚ ΤΟΥ ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ & ΤΟΥ ΛΥΣΙΟΥ
ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ Γ΄ ΤΑΞΕΩΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΑΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
Θέματα — ἄγνωστοι λέξεις — ἑρμηνευτικαὶ σημειώσεις — μεταφράσεις θεμάτων — γραμματικαὶ καὶ συντακτικαὶ παρατηρήσεις
ΕΚΔΟΣΙΣ — ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ
«ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ»
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 32, ΤΗΛ. 23-96, ΠΑΤΡΑΙ

ΠΛΑΚΕΣ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟΥ
Εἰς ἐξαιρετικὴ ποιότητα (0,50Χ0,50)
ΤΣΙΜΕΝΤΟΠΛΙΘΕΣ
ΓΙΟΥΛΗΣ καὶ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΖΑΡΟΥΧΛΕΪΚΑ ● ΤΗΛ. 66 - 81

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΟΙΚΟΠΕΔΑ
ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΩΣ ΝΕΑΣ "ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ,,
Τὰ πλέον προνομιοῦχα διὰ κατοικίας νερό, φῶς ἐντὸς τοῦ κτήματος, μικρὴ προκαταβολή, πολλὲς ἄτοκες μηνιαῖες δόσεις. Πληροφορίαι Παντανάσσης 52 α, τηλ. 30—70.

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΜΙΜΗ ΡΑΛΛΗ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 77
ΤΗΛ. 28-95 — ΠΑΤΡΑΙ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΧΑΡΤΟΣΑΚΚΟΥΛΩΝ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

ΧΑΛΙΑ-ΤΑΠΕΤΑ
ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ,
Μὴ φθείρετε τὰ χαλιὰ καὶ τὰ ταπέτα σας μὲ τὰ κτυπήματα
ΕΙΔΙΚΟΣ ΤΕΧΝΙΤΗΣ
ἀναλαμβάνει τὸν καθαρισμὸν ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ χαλιῶν καὶ ταπέτων ΔΙ' ΕΙΔΙΚΟΥ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΟΣ
Ἐπίσης ἀναλαμβάνομεν χαλιά, ταπέτα πρὸς φύλαξιν σὲ εἰδικὸν θάλαμον, πλύσιμο, μαντάρισμα καὶ ἀλλαγὴ κροσσῶν.
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ
ΙΩΑΝ. ΚΑΣΤΑΝΑΝ
ΕΛΛΗΝ. ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ 69
ΤΗΛΕΦ. 70—746

ΝΙΚΟΥ ΛΑΜΠΕΤΗ
«ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ»
ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΟΥ Α΄ ΚΑΙ Β΄ ΤΥΠΟΥ
Βιβλία Α΄, Β΄ καὶ Γ΄ περιλαμβάνουν λεπτομερῶς ἑρμηνευομένην ὅλην τὴν ὡρισμένην ὕλην τοῦ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΛΑΖΑΡΗ
«ΙΣΤΟΡΙΑ» Α΄ ΚΑΙ Β΄ ΤΥΠΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΟΥ
Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐξεταζομένης ὕλης τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Ἀπολυτηρίου. Περιέχει 400 ἐρωτήσεις μὲ τὰς ἀπαντήσεις των. Πολύτιμον βοήθημα διὰ κάθε ὑποψήφιον τοῦ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΟΥ.
ΜΟΛΙΣ ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

ΠΑΡΑΘΑΛΑΣΣΙΑ
ΜΕ ΥΠΕΡΟΧΗ ΘΕΑ
ΟΙΚΟΠΕΔΑ
Στὸν ΑΓΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

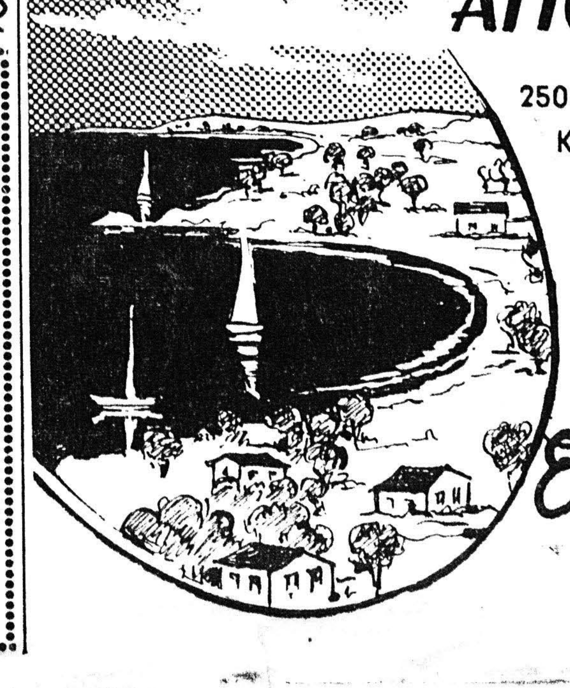

250 ΜΕΤΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑ
ΚΑΙ ΜΕ ΔΡΟΜΟ 10 ΜΕΤΡΩΝ
ΦΩΣ - ΝΕΡΟ
(ΑΡΤΕΣΙΑΝΟ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΟ)
Εὐκολίαι πληρωμῆς
ΤΑΣΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 147
ΤΗΛ. 43 - 34